

[Viggo Starcke.]

produktion. Fuld produktion giver fuld beskæftigelse, men fuld beskæftigelse giver ikke fuld produktion. Det er derfor af stor betydning, at socialdemokratiet nu har forladt sin tidligere agitation for fuld beskæftigelse og er gået over til at forlange produktiv beskæftigelse, men den dag, det forlanger fuld produktion, vil det være endnu bedre. Primitive og lavtstående folk lider ikke af mangel på beskæftigelse. I Asien og Afrika må befolkningen slide i det med primitive produktionsmetoder, men uretfærdige jordordninger og skatter bevirker, at de ikke får noget for deres slid. I slavelejerne i Hitlers Tyskland og i Stalins Rusland var der også fuld beskæftigelse. Det kan ikke være regeringens mening, at Danmarks arbejdere bare skal underkastes fuld beskæftigelse uden at få fordelene ved den fulde produktion. Jeg vil gerne minde om den amerikanske socialøkonom Hazlitt, som vender sig mod det, han kalder „fuld beskæftigelse, meget fuld beskæftigelse, langstrakt, udmattende, radbrækkende fuld beskæftigelse.“ Nødhjælpsarbejder bør efter vor mening ske efter licitation, fordi vi ønsker produktion og ikke bare beskæftigelse.

På boligpolitikens område ønsker vi først og fremmest jordspørgsmålet løst til billigørelse af byggegrunde; vi ønsker byggematerialerne på friliste, vi ønsker bygherrenes egenkapital udvidet, og vi ønsker, at lejeloven snarest må blive omformet.

Vi ønsker biler på friliste til billigørelse af transporten, og vi ønsker statsbanernes ublu konkurrence overfor småskibsfarten og lastbilerne standset og deres overtagelse af private bilruter bragt til ophør.

Vi ønsker en ny færdselslov med større ansvar for de mennesker, der som berusede bilister nu af og til fjerner sig, for at deres beruselse ikke skal kunne konstateres.

Vi ønsker tilskudsordningerne afviklet og en gennemgribende udgiftsreform på statsregnskabet.

Med hensyn til mælken er det sådan, at halvdelen af mælkens pris er transportudgifter, og vi finder det derfor ganske meningsløst, at man påbyder, at der skal hældes vand i mælken ude på landet, sådan at det tilsatte vand også skal transporteres ind til København og fordyre mælken, for at mælkens fedtindhold i København kan

nedsættes til 3 pct. Det var da nemmere at sælge folk den uforfalskede mælk; så kan de jo selv poste vand i fra deres egen vandhane, hvis de har lyst til det.

Med hensyn til folkepensioneringen understregede den højtærede statsminister, at reformens gennemførelse krævede opfyldelse af en række forudsætninger. Vi ønsker, at folkeforsikringskommissionens arbejde må kunne finde det fornødne grundlag for et forslags udarbejdelse, efter at de forskellige sider af problemet er blevet nøje undersøgt.

Et af Europas største aktuelle problemer i øjeblikket er Vesttysklands skæbne og Vesttysklands fremtid. Det har været et stort og vanskeligt problem, fordi så mange ulykker i den vestlige verdens historie er udsprunget fra Tyskland. Der er i dag både militære, økonomiske og ideologiske problemer. Efter den sidste verdenskrig var Tyskland et slagent, ødelagt land, ødelagt indefra af sin egen socialisme og planøkonomi under nationalsocialismen og ødelagt udefra af den krig, som dets egne aggressive magthavere så letsindigt havde begyndt i det forfængelige håb, at demokratierne ikke ville kæmpe for friheden, og at Amerika ville komme for sent. Tysklands byer var brændt, dets bygninger styrtet sammen, dets industri ødelagt. Vesttyskland var overfyldt med flygtninge, 10 millioner flygtninge, hvilket satte befolkningstallet 20 pct. i vejret. Varelagrene var tømte. Befolkningen var modløs, desillusioneret og levede under elendige forhold.

Det eneste, der kunne genrejse Tyskland efter Bismarcks, kejser Wilhelm's og Hitlers despoti, var friheden, og frihed var det eneste, som Vestmagterne ikke turde give Tyskland. Planøkonomien begyndte i det kommunistiske Rusland, og valutakontrollen begyndte i Hitlers Tyskland. Senere smittede det af i England under arbejdersocialismen derovre og i andre europæiske lande, som havde socialistiske regeringer eller noget lignende, og resultaterne var forbavsende. Blomstrende lande med sundt erhvervsliv og hæderligt pengevæsen blev i løbet af kort tid forandret til fattige supplikanter med et sammenskrumpent erhvervsliv, med inflation. Det er af den største betydning både for Tyskland selv og for resten af Europa, at Tyskland i dag er i færd med at frigøre sig selv, at frigøre sit eget erhvervsliv, under modstand fra den